

licul

Humor și satiră

Biblioteca Centrală de Științe Bibliografice Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Recepte contra căldurei.

Dimineta la 7 ore cetește Telegraful Roman sau Viitoriul, și o răcăla intensivă vei simți în tot trupul teu, cu deosebire însă la crieri.

Pe la 9 ore dute la un amic, cere-i un împrumut, și te asigur d'o primire rece.

Între 10 și 12 ore veți de te 'ntelnește cu vr'un avocat, și nu te 'ndoii, că nu te-a duce pe ghiață.

Dela 12 până la 2 ore prânđește în ore-care grand-hotel, și la primirea socotelei te vei pomeni recorit, ca și în urma unui tuș cu apă rece de munte.

Dela 2 până la 6 ore după prânđ, încercă a'ți încasa pretensiuni, și te vei întorce acasă cel puțin cu o trognă de primirea rece din partea debitorilor.

Dela 7 până la 9 ore séra cetește scrierile lui Dr. Grama despre: „Morală-n politică“ etc., și de nu te vor prinde frigurile, mulțamește lui Dumneđu.

La 10 ore séra culcăte rugândute lui Dumneđu, ca se te scutască de visuri necurate, precum sânt executorii de dare ai lui Szapáry, pentru-că, în atare cas, totă nóptea sloiuri de ghiață vei asuda.

Sus Marcule!

Dina dina dina da

Dina dina da!

Sus, în sus Marcule, sus!
 Jócă bine puiu de urs
 Jócă bine și cinaș
 Ca Lupia prin Rékaș!

Jócă-mi Mărcuțule mie
 Și cocónei Emilie
 Luminei din Janova
 Și lui Ilie Popa!

Marcule, spunemi tu mie
 Vrednic este de popie
 Domnul părinte Ilie,
 Și Mili de dăscălie?

Sciū, Mărcuț, că Mili-i próstă
 Și-ar vre să fie nevestă,
 Sciú că pe frunza de tei
 Făcuși pofta domniaei!

Marcule, fi bun și-ntrébă
De avu Mili vr'o trebă
Încrestată pe răvaș
La județul din Rékaș?

De avu, de nu avu
Marcule, veți și te du
Și spune-i sē-mi scrie mie
Ce spuse popi Ilie?

Drept că popa e frisat
Și ócheș și sprâncenat
Și sē-ndópă ca un cal
Din política lui Gall;

Drept că popă, ardă'l focul
Cam scie trage cu ochiul
Fetelor de omenie
Cum e mândra Emilie;

Drept că popa-i om gălant
Și nu-ngróp'al sēu talant
Ori și în ce mănăstire,
Mai bine-l dă la copile;

Dar, Mărcuț, una nu știu,
Óre Miron din Sibîu
Șcie că popa Ilie
E atât de omenie?

Décă scie, đic pardon,
Că dór și Lupia-i om,
Dar de nu, atunci Mili
După ce veniși aci?

Cui te plângi Emili dragă
La róuă, frunză și ierbă?
La județul din Rékaș
Și l'un popă nevoiaș?

Marcule, mai sări una
Cum sare prin Janova
Mili, mândra coconiță
Dând esemple la fetițe.

Marcule, cap necioplit,
Nu ești bun numai belit
Că nu scii frumos juca
Ca și domnul Lupia!

Marcule, mai sări una
Ca aici în Ungaria
Asta-i legea, că jucând
Sē ne facem orî ce rēnd.

Tot jucând scăpăm de bóle,
Jucând ne facem și școle,
Jucând ne facem plăcerea,
Jucând ne păpăm averea;

Jucând ne alungăm lenea,
Jucând omorîm și vremea,
Jucând ne facem și stare,
Jucând scăpăm de parale;

Jucând vin curuții-n țeră,
Jucând es lobonții érá,
Jucând întră Viitoriul
Jucând i-om da cu piciorul.

Tot jucând facem păcate, Jucând ne-am făcut sinod
 Dar și universitate Jucând belim pe norod...
 Ș'o dăm la Bariț in mână Tot jucând și ér jucând
 S'o dé nației română. . Ne facem la tóte rënd.

Hop dar Marcule și-aci
 Și ie la joc pe Mili
 Pe Mili din Janova
 Și pe popa Lupia!

Ciorap Scortisfóra.

Portrete contimporane.

- Cine-i ăsta?
- Un moftangiu!

— Ce-i moftangiu?

— Un flaimuc!

— Da ce-i flaimuc?

— De, un zebzec!

— Ei, și ce-i zebzec?

— De, un cacavan!

— Bine, da ce-i cacavan?

— Un ghighimoc!

— Ei, și ce-i ghighimoc?

— De, o hahaleră!

— Slăbește-me frate, cu moftangiu, flaimuc, zebzec, cacavan, ghighimoc, hahaleră — da ce dracu-i hahaleră?

— Prost mai ești! Tu nu ști românește!

— Eu și se nu știu românește — ști că are haz!

— Tu însuți te dai de gol, că nu ști românește — prostule, ești domnul Haz!

Și știți, că Calicul are haz, când ve prezentează în acest chip p'un călugăr, în costumul unui „Stritzi“, sau, cum dic cei din România, în costumul unui „craiu de poduri“?!
University Library Cluj

Eu ve stau bun, și decă cereți dela mine, me jor pe toți sfinții, séu decă ve mai place, me las se mie ié toți dracii, numai una ve rog: Credeți-mi, că individul, ce vi'l prezentez, e un călugăr!

Nu'l judecați după mustața lui, ca se nu'l schimbați cu Rozsa Sandor, sau cu alt akasztofarovalo!

Calicul nu pretinde dela nime credință nestrămutată în dogmele sale, facevăți însă — ve rog — p'un moment bigoți, și'mi credeți, că individualitatea reprezentată prin acest chip, e un călugăr, și ve asigur, că credința vóstră ve va mântui!

Firește nu-i călugăr din tagma acelora, cari odinióră mâncau rădăcini, mere pădurețe etc. și pentru mântuirea

sufletului, şedeu cu reversul gol pe muşunóie de furnici. Călugărul meu mănâncă Schnitzel, bea şampagner, şi, când vine vorba la mântuirea sufletului, 'ţi şede-n póla damelor dela cafe şatant!

Cu alte cuvinte, călugărul meu e un călugăr modern. Ađi, călugării nu mai umblă nespálaţi, nepeptenaţi, plini de râie, şi cu unghiile mereu în ceafă. Călugării de ađi se spală regulat cu „săpun de trandafir“, şi ung părul „cu „pămadă de brillantine“, mustaţa cu „maghar nemzeti bajusz kenöcs“, cârpele de nas şi le stropesc cu „odicolon“, şi fug ca dracul de tămâie!

Un drac de călugăr e şi individul, ce vi'l prezentez prin acest chip!

Naşterea călugărului meu cade-n al triilea pătrariu al acestui secol, iar el născându-se, a căđut în Reşnov lângă Braşov, dără Córte, departe de pom, Lăsa încât a dat proverbul: „Mărul nu cade departe de pom“, de ruşine. Cu alte cuvinte, tată-so, un mocan de profesiune, deşi în viaţa lui n'a veđut cismele cu ochii, a fost un om onest, care şi iubea oile sale mai mult decât iubeşte fiul seu turma cea cuvântătoare, din al cărui lapte trăieşte.

Studiile şi le-a negles în Braşov, le-a continuat în Sibiu la institutul teologic din strada Măcelarilor, iar în decursul absolvării teologiei, sau a ştiinţei despre cele neştiute, a tras totodată la academia iuridică în legău. Când s'a veđut teolog şi iurist absolut, a venit cu spiritul timpului în conflict, şi s'a făcut călugăr, sau un funcţionar, care priveşte în stomach culmea tuturor năzuinţelor omeneşti.

Iată-l cum îl vedeţi, e călugăr! Privescă la el cel mai dexter fiziolog, şi, decă acesta nu e de genul femeiesc, nu-i póte ceti din faţă mai mult, decât nimica, şi asta-i totul, ce a profitat din cărţi, şi ce reprezintă în biserică. Dum-

nețeu însă, când a făcut lumea, însuși n'a avut mai mult, decât nimica.

Fiind-că noi, cești din metropolia lui Șaguna, ne schimbăm călugării, ca și hainele cele murdare, d'aceea călugărul ce vi'l prezentez, a trecut în schimb din Transilvania în Ungaria, și de present se află în mănăstirea Înapoimergătoriului Joan dela Arad.

Cine a cunoscut pe Înapoimergătoriul Joan dela Arad, precând era încă protopop în Zernești, ar fi jurat, că din acel protopop poți face cel puțin doi episcopi, și mai rămâne și d'un metropolit destul.

Cine cunoște însă pe Înapoimergătoriul Joan dela Arad, decând a cerut binecuvântarea lui Tisza, ca se absenteze dela conferința vitrioliștilor din Budapesta, pentruca, la alegerile dietali, se pótă trage pe Românii din diecesa sa, în favorul ideii de stat maghiar, pe sfóră, acela s'a convins deja, că decă-i tragi mitra episcopescă de pe cap, nu mai rămâne neci atâta, ca se faci din el un popă cinstit.

Nu-i mirare deci, decă călugărul meu, în scóla Înapoimergătoriului Joan dela Arad, a degenerat cu totul. Mai nainte călugărul meu, prelângă alte defecte, era guraliv, de, când vorbea, cugetai, că are diare. Acum sub dresura Înapoimergătoriului Joan, latră în tonuri nearticulate.

Cine a observat activitatea călugărului meu la alegerile dietali din comitatul Aradului, jóră c'acela-i căpăul ortodox, prin care Înapoimergătoriul Joan, d'un timp încóce, și vîneză interesele!

Și ce e mai semnificătoriu, până când alți căpăi nu aporteză, căpăul Înapoimergătoriului Joan dela Arad, a aportat pe Max Falk, dela Budapesta până la Arad, ș'aici l'a trântit la pământ.

Veđi asta-i dresură!

Urzică Scandalografescu.

Alegerile dietali s'au finit în Ungaria c'o vehementă, care, mai repețindu-se odată, duce mai mult ca sigur la: „Finis Hungariae“, ș'acele petrii, cari estan și-au dat totă silință d'a ușura victoria libertății electorale, prin spargerea de capete, mutarea de fălci și scóterea de ochi, preste 3 ani vor plânge de necapacitatea constituțională a fiilor lui Arpad.

Alegerile dietali și-au dat în cap în Ungaria. Untul s'a ales din brânză, și baciul dela târta Ungariei, Tisza, jimbînd ca magariul, care și-a băgat botul în borcanul cu mierea, 'și linge buzele de bucurie, și satisfăcut de rezultat, 'și spală, prin organele sale de publicitate, mînile mînjîte la operațiunea alegerii untului din brânză, în apa nevino-văției lui Pilat.

La alegerile deputaților dietali, ca totdeuna în Ungaria, a învins și-n estan principiul vestitei libertăți maghiare, și d'acea majoritatea aleșilor nu putea fi alta, decît a liberalilor.

Ca totdeauna sub regimul seu, așa și astădată, Tisza a conces alegătorilor cea mai estinsă libertate electorală. El n'a făcut alta, decât, în fiecare cerc electoral, a pus câte un candidat liberal, a demandat apoi organelor sale și alegătorilor ȳicȳnd: Esta-i deputatul meu, esta-i liberal, pe acesta trebuie se'l alegeți, și fiind că trebuie, sau precum ȳice neamțul „muss“, pe acesta'l poteți apoi alege în deplină libertate.

Unde Tisza n'a fost sigur de urmarea mandatului seu, acolo a băgat mâna în visteria statului, și ȳa scos motivele recerute pentru capacitatea alegătorilor despre libertatea electorală a Ungariei.

De astădată, mandatul lui Tisza către alegători, ca se aleagă pe cutare sau cutare liberal în dieta țării, a dat în cele mai multe casuri de impotența ridicată la a tria potență a neincrederii sale publice. Mandatul, sau porunca marelui helot al dualismului austro-maghiar, a dovedit estan asemenea potere, ca și protestul țiganului contra vȳntului, care i-a aruncat pȳlȳria în apă. De aceea, Tisza, decȳ a voit deputați liberali, sau dupȳ cum se mai numesc: „Mameluci“, a fost necesitat, ca si țiganul, care avea lipsȳ de altȳ pȳlȳrie, ași bȳga mânilor în punga. Diferința între Tisza și țigan, e simplu aceea, cȳ țiganul, ca se'si cumpere altȳ pȳlȳrie, și-a băgat mâna în punga proprie, precȳnd Tisza, ca se scȳtȳ deputați liberali, și-a băgat mâna în punga altuia, în visteria statului, sau, mai bine ȳis, în punga acelor alegători, pe cari, ca se-și ajungȳ scopul, trebuia se-i corupȳ.

„Libertatea electoralȳ ca-n Ungaria“, neci cȳnd n'a costat atȳta, cȳt în 1848 — pardon — ca-n 1884, și decȳ Tisza ar emite cȳtrȳ alegetori un manifest de mulțȳmitȳ,

pentru-că au ales 231 de liberali, nu i-ar putea agrăi mai nimerit, decât cu: „Scumpilor alegători“.

Da, cu: „Scumpilor alegetori“, trebuie ađi agrăiți alegetorii din Ungaria, pentru-că decând s'a botezat Sfantul Stefan, până ađi, când tótă lumea s'a convins, că Tisza-i un nebotezat, neci-când nu s'au spesat atâtea pãrale pentru corupțiunea libertății electorale a Ungariei.

Mai multe pãrale a spesat Tisza în acele cercuri electorale, unde a fost necesitat a convinge pe proprii sei consângeni despre vitalitatea absolutismului seu constituțional, și decă chiar din atari cercuri electorale a primit cele mai sincere pãlmi de nemãrginită încredere, atunci pecat, că nu i-a succes a sdruncina naționalitățile, pentru-că, când toți am fi deja maghiari, Tisza ađi n'ar dispune de 231 de mameluci, și n'ar mai fi la putere. Va se đică, decă Tisza ar avea la naționalitățile din Ungaria, tot aceea încredere, care-i lipsește la propriul seu neam, în tótă Ungaria nu s'ar afla jidan, care ar da pe el o ceapă degerată.

Tisza și la alegerile din estan a avut cu naționalitățile din Ungaria noroc, la a căror sdruncinare lucră d'atâța ani cu desevrșită stãruință. Fără naționalități, și cu încrederea, ce o posede la conaționalii sei, Tisza așa ar fi căđut estan la alegerile dietali de pe scaunul de primministru al Ungariei, încât în jurul acelui scaon ar fi plin de hãrbe.

Dér ce đic eu? Nu naționalitățile au pus pe Tisza de nou în scaonul ministerial, ci șarlatanii naționalităților. Precepeți ca Înnapoimergătoriul Joan dela Arad; corupți ca Illustrissimii din tufă; bancroți ca Giovane Dissono; dihori naționali ca Szabo János dela Gherla; lilieci gr. or. dela Telegraful Roman; existențe catilinare ca boerii din Țara Oltului; și alte mișcãminte naționale din alte părți — eștea-s stãlpii și proptecele lui Tisza, nu naționalitățile!

Dér mi se pare, că și acești stâlpi ai lui Tisza au început a putreși. Dovadă-i reușirea lui Truța, Babeș etc. Mai multă dovadă-i căderea lui Rotariu ș'a lui Bredicean. Căderea lui Rotariu ș'a lui Bredicean, atare entusiasm al cunoștinței de sine a sêmănat pe câmpiile naționalității române, încât, decă va răsări, și se va cultiva rațional, preste 3 ani, atâtea róde va produce, încât decă toți racii, ce produce Ungaria, se vor sfinți de episcopi gr. or. în Arad, nu vor mai fi în stare a susține pe Tisza în fruntea afacerilor de dincóce de Leita.

Eu susțin, că fratele Tisza, la alegerile dietali din estan, s'a blamat de ultima dată.

Ce e drept, Tisza s'a blamat ca învingătoriu, dér vai de atare victorie. Uitându-se la cei 231 de mameluci ai victoriei sale, póte da liniștit mâna cu Pirhus, ș'a se mângăia cu dicala: „Încă o atare victorie și eu's al dracului“!

Liberalismul regimului lui Tisza, recte absolutismul seu constituțional de ađi, nu mai póte obsta spiritului adevărat liberal al timpului modern. Tisza, înfricoșatul sdruncinătoriu al naționalităților, ca mâne cade sdruncinat de naționalități, și eu me tem, nu cumva între naționalitățile sdruncinatóre se se numere chiar și naționalitatea maghiară.

Frate Tisza! Eu, când te vęd opunându-te cursului natural al dësvoltării naționalităților din Ungaria, 'mi vine se te asemën cu acel calfă de pantofariu din Viena, care călătorind odinióră în țara Șvabilor, și dând în acea țară de izvorul Dunărei, ca se'l astupe, a pus piciorul cu ciobóta șa preste izvor, a început apoi a ríde, ș'a đis: Acum se vęd eu pe cei din Viena, ce vor face, decă pe Dunăre nu va mai curge apă!

Predica ieromonachului Colivă, ținută la
 ziua nașterii Sfântului Joan Botezătorul
 în catedrala gr. or. din Arad.

„Și daruri se nu luați, că darurile orbesc
 pe cei mai luminați, și întorc hotărârile
 celor drepti“!

Moise II. cap 22. st. 8.

Vai vouă păcătoșilor și corupților! Înțelegeți voi învățătura, ce Moise a dat Ovreilor dîcînd: Și daruri se nu luați, că darurile orbesc pe cei mai luminați, și întorc hotărârile celor drepti? Nu, voi n'o înțelegeți, pentru-că înțe-

lepciunea vóstră-i soră cu a lui Juda, și se concentrează 'n pungă! Nu, pentru-că voi ve credeți un popor mai ales decât cel ovreiesc!

D'aceea, voi învolbați din ochi, când ve citez eu din a doua carte a lui Moise: Și daruri nu luați, că darurile orbesc pe cei mai luminați, și întorc hotărârile celor drepti! Dér sări-v'ar ochii, voi nu vedeți, că sunteți mai miserabili decât Ovreii?

Ovreii au jucat cel puțin în jurul vițalului de aur, ș'au vëndut pe Christos pentru argint, dér voi păcătoșilor jucați în jurul lui Tisza, și ve vindeți nația pentru sdrențe de hârtie austro-maghiară, a căror valóre depinde dela Ovrei! Foc și puciosă preste voi, iar sub voi câte un chilo de dinamit!

Când ași fi eu neamț, v'ași striga: Ihr Hunde, wollt ihr ewig leben?

Durere, că nu's neamț și nu ve pot striga decât: Por-cilor de câne, pânăcând cugetați, că ve veți îngrășa rîmând în noroiul corupțiunii magiare, ca se ne gătim cuțitul?!

Sunteți voi Români? Mai curge'n vinele vóstre sânge d'al lui Traian?

Nu, voi nu mai sunteți Români! În vinele vóstre curge sângele corupțiunii! Simbolul credinței vóstre e banul! Și decă tótă românimea pere, vouë ve e tot un drac: Punga se ve fie plină!

O lege avem noi Români, aceea a conferinței naționale din Sibiu. Acésta lege e mai scurtă decât legile lui Moise. Ea stă numai din 9 stichuri, și prin urmare mult mai ușor d'a o ținea, decât legile lui Moise. La facerea acestei legi voi însuși ați conclucrat, și, cu cuvântul vostru de onóre, v'ați declarat solidari pentru susținerea ei. Și

óre cât timp ați ținut voi această lege? Neci 24 de ore! Foc și cătran în conștiința voastră de lege!

Unde-i cuvântul vostru de onoare, afurisiților, dat pentru solidara observare a legii? La dracul!

Și voi nihilistilor ai solidarității române, aveți încă obrăznicia d'a afirma în lumea largă, că ați observat legea și țineți cele 9 porunci ale conferinței naționale dela Sibiiu? Petrolcu, dinamit ș'o cutie de puciosă-n gâtul vostru!

Da, voi țineți cele 9 porunci ale conferinței naționale dela Sibiiu! Le țineți, de neci nu mișcă, și urmați a 10-a poruncă: Corupțiunea, unica lege, care ați nu se calcă-n Ungaria!

Voi păcătoșilor și corupților susțineți c'ați candidat pe Beleş și Gurban, bona fide*) pe basa programei naționale dela Sibiiu, și diceți, că decă aceștia, după alegere, s'au dat dracului, voi nu sunteți de vină. Da sărivarifost ochii, voi n'ați vedut în spatele lui Beleş și Gurban slăнина furată, cu care aceștia, ca țiganul, așteptau numai ca se trecă puntea? Nu știți voi, că țiganul, cu slăнина furată-n spate, ca se trecă puntea scăpării preste rîu, pe care în întunerecul nopții n'o vedea, decât când fulgera, se ruga lui Dumnezeu: „Scapără Dómnne scapără, căți dau și ții slănină“, iar, după ce a trecut puntea, a ȓis: „Scapără Dómnne ori nu scăpăra, că slănină tot nu ți-oi da“!

Voi ve escusați faptele vóstre de tradare națională cu: „Facem cum putem, nu cum vrem“! Dar fire-ar a dracului voința voastră, unde ajungem noi, decă fie-care din voi privește-n capul seu punctul archimedic de pornire? Pentru aceea și-a exprimat națiunea română voința sa în programa dela Sibiiu, pentru ca voi, pe bani, se faceți ce voiește Tabajdi? Nu v'a fost vóue frică, că aliiodu-ve cu

*) Românește: Cu ponzonarele pline.

Tabajdi și călcând solidaritatea națională, ca se faceți ce puteți, ve va trăsni Dumnezeu din senin? Sodoma și Gomora preste voi!

Și cine sunteți voi păcătoșilor? Vreți se v'o spun?

Voi sunteți pentru legea națională dela Sibiiu, aceea ce a fos Spanga și consorti pentru Mailat!

Of! de v'ar face încai Dumnezeu parte de sörtea lui Spanga!

Dér iarăși me'ntorc și ve dicit: Nu! Nu, voi nu meritați, ca pământul, pe care'l călcați, se producă atâta cânepă, câtă se recere la fabricațiunea ștreangului, ce'l meritați! Nu, voi noroc se aveți, ca câinii din Ungaria se nu. se dechere solidari, pentru-că atunci pe voi neci câinii uu ve mîncă!

„Și daruri se nu luați, că darurile orbesc pe cei luminați, și întorc hotărârile celor dreți!“!

Ce ați făcut însă voi păcătoșilor și corupților? Voi pentru daruri ați orbit ș'ați întors hotărârile dreților dela conferința națională! Voi v'ați vëndut nația lui Tisza, lui Kossuth etc.! Ce are Românul mai scump: „Națiunea“ a ajuns sub conducerea vóstră în comitatul Aradului la tobă! Tobă facăvi-se pelea vóstră!

Acum decă ați avea cel puțin atâta conștiință, câtă a avut Juda, după ce a vëndut pe Christos, ar urma ca se ve spëndurați. Conștiința însă, atunci va prinde rădăcini în inima vóstră, când părul va prinde rădăcini în palmă, și d'aceea unica dorință a națiunei române, d'a ve vedea spëndurând, cu greu va trece marginile dorinței!

Dér nu ve prea cugetați siguri de ștreang păcătoșilor și corupților! Voi spëndurați deja în opiniunea publică a Românilor. Gâtul vostru-i sugrumat prin ghilțul legat de furca furcilor, deja ve bate vântul, limba ve e scósă, și fiți siguri, că vor veni și ciórăle, ca se ve scótă ochii!

Voi Aradani, odinióră fala națiunei române, ați devenit batjocura lumii. De voi rîd ađi și țigani, și arătându-ve cu degetul strigă: Leto Juda!

Și cine v'a adus pe voi la sapă de lemn în opiniunea publică a Românilor? Nime altul, decât fariseii și cărturarii voștrii! Acestia luând daruri dela inimicii neamului nostru, au orbit, ș'au schimbat hotărîrile dreptilor conferinței naționale dela Sibiiu! Acel Joan, trimis din Transilvania, ca se ve propoveduiască de lumina, care nu era el lumina, ci ca se mărturisescă de lumină, a fost trimis, d'un timp încóce, a început a merge înapoi ș'a ve boteza în numele lui Tisza Tatăl, Trefort Fiul, și Szapáry Duchul-Sfânt! Acesta, cu apostolii corupțiunei, Groza, Hamsea, Dessean etc., în loc se ve mîne-n Jordan, ca se beți apa mântuirii v'a mînat, ca p'o ciurdă de vite, în glodul ideii de stat maghiar. Voi dobitoćelor lesne credinciose v'ați înglodat până-n gât, pănăcând păstorii voștrii au rămas pe uscat, și se uită rîdënd la voi, cum înotăți în glod!

Voi poteți serba sfânta ăi de ađi, a nașterii Sfântului Joan Botezătoriu, hodiniți și mîngăiați, pentru-că pe voi v'a botezat Înapoiemergătoriul Joan de nu mi rușine. Voi sunteți deja ai dracului. Fiind însă odată ai dracului, și prin urmare siguri de viitoriul vostru, lumea română așteaptă dela voi cel puțin atâta, ca se strigați: Înapoiemergătoriule Joane, secaț'ar mătăuzul, cu care ne-ai botezat. Amin!

Stan Pătitul.

Popa din Ucea de jos, ucigăl crucea de sus, e un bețiv, cum nu s'a vădut, decând Oltul s'a brăzdat, și dór nu se va vedea, până-ce muntele Surul trăiește. Când vine popa Opriș din Ucea de jos dela cârciumă, nu-i petró-n drum, de care ņu se 'mpedecă, și decă nu-i vrun gard în apropiere, ca se'l proptească, cade mereu pâna-când se oprește'n vârful nasului. Adeseori rîmă popa Opriș cu nasul în locuri, unde un porc s'ar rușina se'și bage botul.

Popa Opriș mai are și darul d'a face gâlceavă-ntre ómeni, și-i rânzos chiar și când slujește sfânta liturghie.

Într'o Duminecă, popa Opriș pregătea în altariu sfânta cuminecătură, precând cantărul seu, cu numele Cucu, cânta din strană, ca cucul. Cui a cântat cucul, cui nu, nu știu, destul, că popa Opriș iese mánios din altariu, cu prescura'n stânga și cu cuțitul în drépta, și-n loc se astupe gura cucului cu prescura, i-o astupă cu cuțitul.

Cu stranele din biserică face popa Opriș, dupa plac, un bun negoț. În deosebi îi succed astfelu de geșefturi cu femeile din Ucea de jos. Décă o femeie ambițiosă, voiește se ședă într'o strană mai aprópe de Dumneđeu, se duce numai la popa, îi pune ceva'n mână, și popa o pune'n strana, pe care o cere. Când vine apoi stăpâna legitimă a stranei, și voiește a o ocupa, nóua posesoră, cu provocare la dreptul câștigat dela popa, nu concedere. Una trage, ceialaltă împinge, și gâlceava'n biserecă-i gata. Atunci popa Opriș, iese din altariu, și se duce la locul cu pricina, ca se facă pace.

Femeile însă nu tac, ci s'apucă aměndouě cu popa la ceartă. Din incidentul acesta, popa pleacă, cu jalba pentru conturbarea servițiului dumneđeiesc, la criminal, iar femeile se de judecă la închisóre și plătirea speselor în favorul popii. Popa aleargă riděnduși în barbă cu spesele procesuali la cea mai deaprópe cárciumă, le pune acolo spre fructificare, plécă apoi satisfăcut cătră casă, și cine'l întâlnește, jóră că vine din porci.

Acum e anul, antistia comunală din Ucea de jos, a ieșit la hotar, ca se împartă din pamântul alodial niște iarbă la particulari. Popa Opriș, aflând de intențiunea diregătoriei comunale, a părăsit cárciuma, în care se afla, a ieșit beat la hotar, ș'a pretins porțiunea canonică din iarba comunală.

Primariul comunal l'a admonat, ca se'și dea pace, și se nu conturbe diregătoria în afacerile sale. Înzedar, popa Opriș, c'o falcă-n ceriu și cu alta la pământ, cerea porțiune canonică, și spre motivarea cererei sale, rade primariului o palmă binecuvântătoare. Primariul prinde pe porcul — pardon — pe popa de urechi, și'l trage la pământ. Ceialalți membrii ai antistiei comunale, parte'și făcéu cu genunchii mătănii pe spatele popii, parte-i dau din calcâie, parte-i plivéu barba de neghină, iar popa striga, ca din gura șerpilor: Nu ve-mbulziți, că ve dau la toți!

Când a isprăvit antistia comunală din Ucea de jos cu împărțirea ierbei comunale, porțiunea canonică era deja cosită, și popa Opriș 'și aduna barba din batătură, iar izmenele lui bucuróse ar fi schimbat cu altele.

Resultatul porțiunei canonice din iarba comunală a fost, că popa Opriș pachetându'și barba-n șerpariu, a strigat: „Se'mi fiți martori“, ș'a plecat la criminal. Ne aflându-se însă martori, cari ar fi potut constata, unde au crescut acele flóce, cari ađi se află, ca corpus delicti, în archiva judecătoriei criminale din Făgăraș, popa Opriș, ca cunos-cătoriu al scripturei, care ăice: „Păr din palmă nime nu póte lua“, jóră pe toți sfinții, c'acele flóce's din barba lui, dér neci dracul nu-i crede.

Cocóna Gurădulce.

Câț, că dóra n'ai și tu códă falsă!

Se știti, că ne apropiem de códa veacului, și of ce fericită ar fi omenimea, când și veacul ar purta códă falsă, ca vacile.

Gospodipomilui! Óre adeverat se fie, ce ne spun gazetele, că și vacile pórtă códe false?

S'a dus veste și poveste, decă-i adeverat, că un țărean cumpărânduși o vacă frumósă, c'o códă ca un păun, a dóua și s'a pomenit cu códa vacii-n gunoiu. Câț!

Of, stricată-i lumea de ađi Dómnne! Decă și vacile au început a purta códe false, apoi nu'nțeleg, pentru-ce se mai plâng bărbații asupra femeilor, cari, când se culcă, atâtea

obiecte false desbracă de pe ele, încât la bărbați nu le mai rămâne aproape nimica. Cât!

Nu-i glumă, me rog! Dăcă vacile au început deja a purta còde false, apoi unde o se ajungem cu vreme? Mâne poimâne, vacile, în loc de vițai, pot se fete călugări, și-n loc de lapte, se dea apă. Cât!

Ce facem atunci noi cești din metropolia lui Saguna c'o singură mânăstire și cu atâța călugări? Ce fac lăptării din București, Măierیtele din Sibiiu etc., cu apa din șustariu când se apucă se'și mulgă vacile, dăcă acestea, în loc de lapte, vor da apă? De unde vor lua lăptării din București și Măierیtele din Sibiiu laptele, din care s'au obicinuit a face apă? Cât!

Cu tóte estea, eu mai bucurósă conced vacilor, decât damelor, ca se pòrte còde false. Vacile, cari pòrtă còde false, se înceală cel puțin pe sine însuși, pentru-că, când au mai mare lipsă, ca se se apere de mușce, se pomenesc fără còde. Femeile însă, cu còdele cele false, înceală pe bărbați. Ele, cu còdele lor false, vor se apară în ochii bărbaților frumoșe, și când un bărbat voiește se'și disciplineze femea, ș'o apucă de còdă, se pomeneste cu còda-n mână, iar femea, până ceea ceea, cine ști unde-i. Cât!

N'am nimica contra, dăcă și vacile au început a imita femeile și a'și falsifica còdele. Pòte și asta-i un progres.

De una sum sigură, că vacile, în năzuința lor spre progres, neci când nu vor ajunge la acea culme a desvoltării, la care femeile au ajuns deja: Vacile neci când, no'r pune la boi còrne, precum pun femeile la bărbați! Mituluc!

BCU Cluj / Central University Library Cluj
48000 fl. v. a.

scoși din urzitura opincei Românilor de confesiunea desăgită din comitatul Dobâcei, pentru înființarea unei școli centrale române în Deș, s'au fructificat sub administrațiunea mea, în restimp de 20 de ani, la colosal'a sumă de 1500 fl. și cincisprădece mii fl.

Consistoriul din Gherla, în recunoștința meritelor mele administrative, a instituit o comisiune, sub conducerea nepotului meu Cratiță, ca se'mi dea un laudatoriu. Acastă comisiune, în cercetările sale, a dat deja de urma celor 48000 fl., și acum, ca se'mi dea laudatoriul meritat, mai caută numai după cele 15000 fl.

Cine caută deci administratori capaci pentru administrarea de fonduri publice, sau cine are slănină, și vrea șorlic, se se adreseze, cu tótă încrederea, la:

Biltz,
canonic e meritat de Gherla.

Oferte de căsătorie.

O v ă d u v ă , î n n a i n t ă t ă d ' a j u n s î n e t a t e , c a r e ș i - a î n - g r o p a t t r e i b ă r b ă ți , c a u t ă p ' a l p a t r u l e a . G a r s o n i , s a u c u m ți c e i d i n R o m ă n i a , b i c h i e r i , c a r i a u t r ă i t d e s t u l , s e p r e f e r ă , ș i a u a s e a d r e s a c ă t r ă :

Paraschiva Păresemi, Brașov, post arestant.

* * *

U n a d v o c a t , t i n ă r , c u a v e r e , p r a x ă t e o r e t i c ă a b u n - d a n t ă , e s t e r i o r , d u p ă p l a c , d o r e ș t e a r ă m ă n e a ș i m a i d e p a r t e n e î n s u r a t .

A s e v e d e a t ă t ă ți u a î n S i b i i u , p i e ț a c e a m a r e N r . 1 6 ș i s ă r a l a :

Popovici.

Servitiul telegrafic. Cluj

Agenția Calicului.

Virful Grópei, 29 Maiu. Comitetul expozițiunii naționale române din 1881 dela Sibiu, recercat fiind din partea comitetului adunării generale al asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român din 1883 dela Brașov, ca se-i comunice principiile după cari se dau socotelile publice, a respuns, că un public, care pentru afaceri publice, fără principii și alege comitete, n'are neci o îndreptățire d'a cere socoteli publice. Se prevede deci, că atât comitetul adunării generale al asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român din 1883 dela Brașov, cât și comitetul expozițiunii naționale române din 1881 dela Sibiu, în loc de socoteală, vor da publicului român, pentru nemărginita încredere, un: Atestat de paupertate.

Din dobitoologie.

Învățătorul: Aici ve arăt scheletul unui dobitoc
din classa sugetőrelor. — Tóder Flitá: Dela care?

Tóder Flitá: Dela unul mort!

Crâsnicul Zevedeiu Cădelniță

în sinodul arhiepiscopesc din strada Măcelarilor.

- Calicul din 1 August a. c. va tracta eschisiv despre experiențele crâsnicului Zevedeiu Cădelniță, câștigate în sinodul arhiepiscopesc gr. or. din Sibiu, și va fi îndoit mai mare, decât numerii ordinari.

Abonenții Calicului vor primi acest număr extraordinariu în condițiunile abonamentului anual sau semestral. Deschidem însă pentru acest număr, redigat de Urzică Scandalografescu, un abonament special, cu prețul de 30 cr. sau 70 bani, și destinăm întreg venitul curat, în părți egale pentru:

I. Societatea „Concordia” din Blaj;

II. Premii în favorul „Chorurile plugarilor români din Ungaria și Bănăt.”

Abonamentele la acest număr extraordinariu al Calicului se pot face la ori-care librărie din țară și străinătate sau d'adreptul la noi, până-n 8 August st. n.

Totodată deschidem pentru al doilea semestru 1884 un nou abonament la Calicul, în condițiunile arătate-n fruntea foii. Exemplare complete dela începutul anului costă 3 fl. sau 7 franci. Din anul 1883 mai posedem 24 exemplare complete a 1 fl. 50 cr.

Colectanții de abonamente primesc un rabat de 10%.

Administrațiunea Calicului.